

Pustinja

Prisutan si samo u tišini pijeska,
u šutnji ravnodušnog neba,
u dalekom obzoru
bez stabla i bez zvonika.

Bože, bojim se pustinje
i ne vidim joj kraja

a drugog mi puta nema.

*Sanja Matešić**

* Sanja Matešić, iz zbirke pjesama *Put kojim me vodiš*, Zagreb, Skaner studio, 2025.

Sva moja djela

Sva su moja djela
nesavršena,
nedovršena,
nedorađena.

A kada ih darujem tebi
ti mi ih vraćaš
pozlaćena.

Sanja Matešić

Pučina

Kad bih znala prihvatiti
tvoju pruženu ruku
hodala bih po vodi.

Pošli bismo zajedno
svjetlucavom mjesečevom stazom
po pučini.

Sanja Matešić

Samoća

Bježim od ovih ljubaznih ljudi
što, videći da ljetujem sama,
misle da sam usamljena.

Kako im, Kriste, objasniti
da si ovdje sa mnom ti?

Sanja Matešić

Pleter

Kako vješto vodiš, Gospodine,
labirintima svojih nauma
moje nevoljko, pobunjeno tijelo:

trak sam tvog pletera, nit
među mnogima kojima pleteš
čudesnu čipku života

i ne znam
zašto mi mrsiš putove
i osujećuješ želje

sve dok se niti ne saberu
i vidim
savršen cvijet.

Sanja Matešić

Mozaik

Da ti ne slažeš mozaik
od trenutaka mog života,

da ih ne uranjaš u svoju tišinu
i ne vezuješ svojom ljubavlju,

osula bih se poput iglica jele
bačene u smeće poslije Božića,

raznio bi me vjetar
kao što raznosi prašinu s puta.

Da ti ne nosiš na dlanu
mozaik mog života

razasuli bi se posvuda
raznoliki ulomci,

krhotine nekog života
bez imena i lica.

Sanja Matešić

Velovi duše

Duša plete čipke od najtanje svile
s uzorkom od lica, putova i snova;

jedan preko drugog, duša oblači
sedam velova.

Kad duša pleše
iznenađuje igrom velova:
odjednom
njezin obraz, rame ili bok
bljesne kroz finu čipku nekog starog
zaboravljenog lica, puta ili sna.

Sanja Matešić

Blagoslov doma i obitelji

Kako će zidovi stana
obgrliti tvorca svemira?

No nema mjesta
gdje tebe nema.

Ti, koji si ležao u jaslama,
tu se nastani.

U ovome domu
budi kralj.

Svima koji ulaze
ti se nasmiješi.
Svojom nas milošću obdari.

Sve koji izlaze
neka tvoje oko prati.
Neka pazi na njihove korake.

I tvoja svemoćna zaštita
neka ih čuva na putu.

Sanja Matešić

Došašće

Kolijevka tvoja
od grubo tesanoga drva,
hrapava i skromna,
napunjena slamom.

Prijestolje tvoje
od munja i oblaka,
usijane magme
i kozmičkog leda.

Dom tvoj
u ljudskome srcu.
Stojiš mu na vratima
i kucaš.

Sanja Matešić

